

Okurková sezóna ukončena

Reportáže z akcí

Velmi dlouhá povídka paní Schmidové

Okénko z poradny, Oto, volnočasové aktivity

Agáta se už těší na tkaničky, hula hula, aloha...

Úvod-kník

Je zajímavé, kolik věcí člověk pokládá za naprosto samozřejmé, dokud se k nim najednou z nějakého důvodu nemůže dostat. Nebo jak moc jsou dnešní doba a život jednotlivce brutálně propletené, prošpikované, zavírované, zmutované, transformované, závislé na jednotlivých vynálezech, resp. na hromadě věcí a technologií postupně implementovaných do běžného života pro jeho usnadnění a obohacení nad rámec základních potřeb – přístřeší (spánek a bezpečí) a potrava. A rodina.

S pomocí tety Wikipedie bych ráda vypíchla několik z nich...

- chytré mobilní telefony poprvé předešly v prodeji klasické roku 2013
- první mobilní telefon představila společnost Motorola 21. září 1983
- Internet se postupně zrodil během let 1946, 1958, 1969 a ČR se připojila v roce 1991
- osobní počítače jsou rozšířené od 70. let 20. století, resp. první IBM z 1981
- na začátku 80. let byla wi-fi uvolněna k civilnímu využití
- televize funguje od 30. let 20. století
- první supermarket otevřeli roku 1930 v USA
- rádio poprvé veřejnosti představil Nikola Tesla roku 1893
- x% věcí dnes funguje na elektřinu, která se dostala do domácnosti v druhé polovině 19. století
- splachovací záchod je datován dokonce 1596
- cukr z cukrové řepy vyluhoval francouzský botanik roku 1590
- tabák byl do Evropy přivezen mezi roky 1585-90
- káva byla přivezena z Etiopie ve 13. – 14. století
- toaletní papír začali dělat v Číně přibližně od roku 600
- nejstarší důvěryhodné zmínky o čaji pocházejí z Číny kolem roku 350
- klíče lze ztrácet už od 3. století, resp. 8. století př. n. l.
- první vodovody jsou datovány cca 1300 př. n. l., opět v Číně
- cukrová třtina se pěstovala už zhruba 6000 let př. n. l.
- a s alkoholem se potkávali lidé dřív, než byli lidé ☺

Bez některých věcí se lidé už neobejdou, jiné se dají oželeť. Pokud jste hraví a zvědaví, doporučuji hru Timeline s X rozšířeními, kde je úkolem hráčů správně odhadnout, kdy se daná věc/událost objevila a zařadit ji do řady již vyložených karet na stole viz: <http://hrajeme.cz/recenze-timeline/>

Okénko z poradny

Pozvánky

Zveme čtenáře Trendy zpravodaje na Školení v rámci Odborné poradny ve Spolku Trend vozíčkářů Olomouc, které vede sociální pracovnice poradny paní Mgr. Martina Brožová, PhD.

Školení se konají v učebně Trendu vozíčkářů na Lužické 7, případně na počítačích, u každého z vás.

Jde o tato témata a termíny:

Čtvrtek 30. 9. 2021, 13:00 – 14:30: Osoby s mentálním postižením

Středa 20. 10. 2021, 15:00 – 16:30: Průkaz pro osoby se zdravotním postižením

Čtvrtek 25. 11. 2021, 13:00 – 14:30: Osoby se zrakovým postižením.

Zdravím všechny čtenáře Trendy a opět se hlásím s pravidelnými aktualitami, jenž se dotýkají problematiky osob se zdravotním postižením. Tentokrát nahlédneme převážně do oblasti zdravotnictví a trochu i legislativy.

Prosezeniny , či proleženiny a jak jim úspěšně předcházet

Proleženiny, odborně dekubity, u vozíčkářů prosezeniny, představují vážný problém. Jsou nejen závažnou zdravotní komplikací, ale ohrožují také soběstačnost a sociální vztahy vozíčkáře. Rozsáhlé proleženiny dokonce ohrožují na životě. Je proto dobré vědět, jak s nimi úspěšně bojovat a nejlépe jim přímo předejít.

Vozíčkář, který většinu dne tráví v sedu na vozíku je díky tomu ohrožen vznikem dekubitů zejména na sedacích partiích. Dekubity jsou proto označovány jako prosezeniny. K dekubitům ale může docházet i na jiných částech těla jako jsou např. trny obratlů, žeberní oblouky a dolní končetiny.

Mezi první příznaky dekubitů patří zčervenání postiženého místa na kůži. Upozornit na vznik a rozvoj dekubitů by nás mělo také pálení a bolestivost. Poté se v postižené oblasti začnou tvořit puchýře. Pokožka a svaly postupně

odumírají, rozpadají se a vznikají otevřené rány, které mohou být napadeny bakteriemi zpomalujícími proces hojení. Dekubity vznikají poměrně rychle, někdy i během desítek minut nebo v průběhu několika hodin. Proto ne vždy se podaří jejich vzniku zabránit. Pokud dekubity vzniknou, je nutné zahájit co nejdříve jejich léčbu. Ta však není pokaždé snadná a může být dlouhodobá.

Prvním krokem úspěšné léčby je včasná diagnostika prosezenin, což by mělo patřit do rukou lékaře. Ten zhodnotí rozsah, velikost, hloubku a poté rozhodne, jaký typ léčby je pro pacienta vhodný. Může probíhat buď konzervativně nebo ve vážných případech operačně. Lehčí formy jsou léčeny konzervativně, kdy základním doporučením je snížit tlak na postižené místo, aby došlo k obnovení krevního zásobení. Vhodná je také antidekubitní matrace, dodržování pitného režimu a důkladná hygiena. Léčba je založená na vlhkém hojení. Pokud již došlo k porušení kožní bariéry, je nutné zajistit optimální podmínky pro proces hojení, tedy zamezit kontaktu kůže s potem, močí a stolicí. K zabránění vysušení postižené oblasti a nákaze bakteriemi, je vhodné chránit ránu krycími materiály. Je-li rána zasažena bakteriemi, bývají nutná antibiotika a na bolest analgetika. Infekce se často vyvíjí do 2 dnů a projevuje se bolestivostí, zvýšenou teplotou, otokem, zápachem, povlakem a sekrecí.

Při podezření na rozvoj infekce je nutné kontaktovat lékaře, protože bakterie mohou vstoupit do krevního řečiště a způsobit sepsi, život ohrožující stav. Pokud dojde k dekubitu, který může zasahovat až ke kosti, je doporučovaná léčba chirurgická, která spočívá v odstranění odumřelé tkáně a postižené kosti a vložením štěpu z jiné části těla.

Nejlepší prevencí je vyvarovat se rizikovým faktorům vzniku dekubitů.

Základem je udržení čistých a suchých genitálií včetně ošetření ochrannými krémy. Ti, kteří užívají inkontinenční pomůcky musí dbát na jejich častou výměnu. Před stolicí je vhodné namazat konečník a jeho okolí krémem, aby se zabránilo prasklinám kůže mezi hýžděmi. Ti, kteří používají WC, by měli mít vyměkčené prkénko.

Pokud to lze, je vhodné se vzepřít o ruce a několik vteřin sedacím partiím odlehčit nebo se předklonit a opřít se o stehna nebo se naklonit přes bočnici vozíku a předloktím se opřít např. o lůžko. Vozíčkáři znají pro odlehčení tlaku tzv. sklápěčku, kdy se člověk sám nebo s asistencí sklopí i s vozíkem do křesla nebo na pohovku a vypodloží si hlavu polštářem.

Vhodné oblečení a obuv je pro prevenci dekubitů velmi důležitá. Ideální jsou kalhoty bez silných švů na zadním dílu kalhot včetně kapes, nevhodné jsou džíny. U těch, kteří trpí na dekubity je doporučováno kupovat si obuv o jednu velikost větší. Především je třeba dbát na to, aby prsty a klouby nebyly v botě utlačovány.

Sed na vozíku by měl být co nejvíce vzpřímený, symetrický a funkční, tedy umožňující vozíčkáři soběstačnost. Důležitou složkou prevence proti vzniku dekubitů je i rehabilitace.

Zdroj: www.cs.medixa.org, www.dekubity.eu, www.czepa, www.unsplash.com, www.vozejkov.cz

Délka platnosti poukazů na zdravotnické prostředky se zkrátila na jeden měsíc

Národní rada zdravotně postižených upozorňuje, že od 26. května 2021 došlo k zásadní změně délky platnosti poukazů na zdravotnické prostředky z 90 dnů na 30 dnů. Podrobnosti jsou na stránkách Všeobecné zdravotní pojišťovny ČR (VZP).

Nově lze poukaz na léčebnou a ortopedickou pomůcku, poukaz na foniatrickou pomůcku a poukaz na optickou pomůcku u výdejce (lékárna, optika, smluvní výdejce, výdejna) uplatnit jen do 30 dnů od jeho vystavení předepisujícím lékařem, neurčí-li předepisující lékař jinak, nejpozději však do jednoho roku.

Poukazy vystavené do 25. 5. 2021 lze uplatnit dle původní legislativní úpravy do 90 dnů od jejich vystavení.

Oznámení VZP naleznete na <https://www.vzp.cz/o-nas/aktuality/zmena-platnosti-poukazu-na-zdravotnicke-prostredky>.

Zdroj: www.vozka.org, www.nrzp.cz

Příspěvek na stavební práce

O něj je možné požádat, v případě potřeby upravit koupelnu a toaletu tak, aby byla bezbariérově dostupná a dostatečně prostorná pro manipulaci s mechanickým nebo elektrickým vozíkem nebo jinou pomůckou. Žádost se může podat před úpravou nebo až po samotné přestavbě. Je však nutné nepřekročit

dobu 12 měsíců mezi datem podání žádosti a samotným dokončením úpravy. Příspěvek je možné využít pouze na stávající koupelnu nikoli na výstavbu nového bezbariérového sociálního zařízení.

Žádost se podává na formuláři Žádost o příspěvek na zvláštní pomůcku na krajské pobočce úřadu práce podle místa bydliště.

V žádosti je nutné uvést předpokládanou výši nákladů nebo již konkrétní částku z faktury.

K žádosti je třeba doložit položkový rozpočet – tedy seznam všech prací a materiálů, které byly provedeny a spotřebovány v rámci úprav s rozepsanými částkami, co které úpravy a materiál stály. A dále je nutné přiložit celkovou předpokládanou cenu za úpravu (cenová nabídka konkrétní firmy) nebo konečnou fakturu.

úřad práce přispívá pouze na stavební práce. Do stavebních prací patří bourací práce, následně stavební a rekonstrukční práce a nezbytný materiál pro uzpůsobení jako je zdivo, spojovací materiál, materiál na rozvody vody, kanalizaci a elektroinstalační materiál. Do stavebních prací nepatří obklady, dlažba, madla, dveře, sprchový kout, sedačka.

Také je třeba přiložit fotografie před a po úpravě, pokud bude žádost podána až po dokončení přestavby.

Příjem se dokládá, když žadatel ví, že nemá dostatek finančních prostředků na 10% spoluúčast na pokrytí nákladů na úpravu. V případě, že bydlíte s rodinou či dalšími osobami ve společné domácnosti, bude příjem těchto osob také zahrnut. Pokud ale bydlíte každý zvlášť, i když na stejné adrese, a vedete každý zvlášť vlastní domácnost (máte každý vlastní měřiče na vodu, elektřinu ad.), můžete přiložit Žádost o vyloučení osoby z okruhu společně posuzovaných osob.

Nárok na tento příspěvek vzniká za podmínky splnění zdravotních indikací, které stanovuje zákon a prováděcí předpis. Konkrétní zdravotní stavy, které se týkají příspěvku na stavební práce spojené s uzpůsobením koupelny a WC je možné nalézt na Informačním portálu – <http://test.ligaportal.cz/>.

Zdroj: www.vozickar.cz

Aktivizační panel pomáhá i baví

Základním principem služby Sociální rehabilitace je nacvičování a zkoušení, a to i těch nejběžnějších činností, které se pro zdravého člověka zdají jako samozřejmost. Zamknout dveře, zapnout zip nebo zavázat tkaničky? Pro handicapovaného člověka s různou schopností jemné motoriky či různě silnými rukama o samozřejmost totiž nejde. Vytvořili jsme proto v naší službě prostor, kde nejen zmiňované věci může klient nacvičovat nanečisto a na jednom místě - aktivizační panel.

Můžeme si na něm vyzkoušet spoustu činností a pohybů, procvičit tak prsty a jemnou motoriku nebo různé pomůcky, které činnost usnadní. Na panelu najdeme prodlouženou kliku, zámek u dveří i visací zámek, řetízek od dveří, různé typy tkaniček, knoflíků či patentů, zipů, karabin, suchý zip, dále tlačítka a knoflíky na zapínání různých spotřebičů, záclonu a žabky na její uchycení. Nejlepší na tom ale je, že vše funguje - klape, svítí, cinká atd. A jaké pomůcky na panelu můžeme vyzkoušet? Zapínač knoflíků a zipů, držák na klíče, univerzální kliku pro snazší otáčivý pohyb či podavač.

S aktivizačním panelem se jako první seznámily naše pracovní asistentky. Vžily se do role klientů a jednou rukou se statečně praly s jednotlivými úkony. Vše si tak vyzkoušely na vlastní kůži a nyní mohou panel i pomůcky nabízet klientům při pracovních asistencích, když uvidí potenciál, kde by to mohlo pomoci. Doba zatím bohužel nepřála skupinovým aktivitám, proto si samotní klienti služby Sociální rehabilitace panel zkusí zatím individuálně, když o něj mají zájem.

Představili jsme ho už také veřejnosti, a to při letošní Olomoucké štafetě na vozíku. Hned na první pohled zaujal zejména děti. Se zvědavostí se na něj hned vrhaly a zápasily opět jen jednou rukou pro lepší simulaci handicapu se zámky, knoflíky atd. Velký úspěch měly také naše pomůcky k panelu a zdá se, že Ježíšek letos všem dětem v okolí bude muset přinést podavač. Panel na této akci prošel

nespočtem rukou a dostal kvůli tomu také pořádně zabrat. Knoflíky jsou už ale znovu přišité, suché zipy přilepené a panel se již těší na další zájemce ☺

Kateřina Halfarová, vedoucí služby Sociální rehabilitace

HUGO

„Hugo je dyslektický, hyperaktivní blbec.“ Když jsem od Zdeny slyšela tento popis jejího psího miláčka, nevěřila jsem vlastním uším.

„Vždyť sis pro něho jela dvě stě kilometrů, dala za něj osm tisíc...“ nechápala jsem. Odpovědí mi bylo pouze její mávnutí rukou.

„Co ti o něm řekl tenkrát chovatel? Ptala ses?“ vyzvíдалa jsem dál.

„Ano. Řekl mi pouze, že je to živý, hodně aktivní jezevčík. To se mi tenkrát moc líbilo. Já jsem taky hodně aktivní. Jenomže on je hyperaktivní a blbec k tomu.“ Vůbec se mi její slova nelíbila. Řekla jsem jí to. Jsem milovník a velký zastánce všech pejsků a tvrdím, že chyba je vždy v majiteli, v jeho způsobu výchovy a přístupu k pejskovi.

„Ty mi nevěříš,?!“ málem se urazila. „Vezmi si ho na pár dní a uvidíš.“

S Hugem jsme se znali jen velmi zběžně, ale neměl problém jít se mnou – miloval změnu: „Dobrá, půjč mi ho na dovolenou. Pojedu na kole na chalupu, aspoň nebudu sama. Tam se může vyběhat a vyřádit, že mu ani síly stačit nebudou“

Zdena se na mě podívala, jako bych utekla z blázince. Nadechla se, pak ale mávla rukou se slovy: „Když myslíš.“ Při odchodu jsem ještě zaslechla její slova: „Klidně si ho můžeš nechat, jestli to s ním vydržíš.“

Když jsem chtěla na druhý den Huga posadit do košíku na kole, bránil se, jakoby mu šlo o život.

„Chceš utíkat?“ Zeptala jsem se ho. „Dobrá, je to ale třicet kilometrů, brzy se rád svezeš.“ Hugovi to evidentně nic neříkalo, protože poletoval a poskakoval okolo mě jako štěně a ne jako pes, kterému je už pět let.

„Šetři síly, kluku,“ varovala jsem ho. „Máš malinkaté nožičky a cesta je daleká.“ Hugo lítal jako splašený a neustále se na mě díval s otázkou v očích: „Tak co je? Kde to vážně? Přidej trochu!“

Na chalupu jsem přijela v rekordním čase, zchvácená a zpocená. Buchla jsem sebou do trávy a snažila se nabrat nové síly. Hugo lítal okolo mě, tahal mě za kalhoty, nosil balónek a snažil se mě vtáhnout do nějaké hry.

„Vydrž chvíli! Já si musím odpočinout.“ Zafuněla jsem.

To slovo zřejmě Hugo neznal, ale asi mu znělo jako „kočička“ protože začal zběsile lítat sem a tam, pořád dokola.

Tak aktivní jezevčík, to byl fakt unikát. Nechala jsem ho teda lítat po zahradě a šla si uvařit kafe. V klidu jsem chtěla na něho něco vymyslet. Jenomže slovo „klid“ jsem teď musela na pár dní ze svého diáře úplně vymazat.

Ve chvíli, kdy jsem si sedla s hrnkem kávy do křesla, se můj nový malý kamarád přiřítit rychlostí světla. S přesností neřízené střely, mi začal celou chalupu převracet naruby a demolovat i to, co se do té doby zdemolovat vůbec nedalo.

„Hugo! Hugo!“ Řvala jsem na něho. Nic. Ohluchl.

„Na!“ Sluch se mu zázračně vrátil. Dala jsem mu žvýkáci tyčinku v naději, že přestane s demolicí mé chalupy. Marná naděje! Za dvě vteřiny tyčinka zmizela v jeho útrokách a za další tři pokračoval v divokých nájezdech úplně na vše.

„Tak to teda ne! Ven!“ Slůvko „ven“ bylo magické a bylo jediné, kterému Hugo rozuměl. Vzala jsem z předsíně balónek a hodila ho na opačný konec zahrady. Snad během pěti vteřin stál i s balónkem u mých nohou. Hodila jsem ho teda až k plotu – opět byl okamžitě zpět.

„Já ti protáhnu kostru!“ S vynaložením všech svých sil, jsem balónek hodila až na louku za zahradou.

„Teď se ukaž!“

Ukázal a ani mu to moc dlouho netrvalo.

Asi po pátém hodu na louku se Hugo vrátil bez balónku a se strašně smutnýma očima. Bylo mi ho líto.

„Nic se neděje, máme druhý,“ utěšovala jsem ho. Spolu s novým balónkem jsem si vzala ven i dalekohled, že se trochu podívám po okolí.

Když jsem balónek hodila opět až na louku, pro jistotu jsem ho dalekohledem sledovala. Za chvíli se v mém zorném poli objevil Hugo. Uchopil balónek do tlamičky, rozhlídl se kolem a začal vyhrabovat v zemi jámu, aby do ní následně balónek vložil a zase zahrabal.

Než jsem se stihla vzpamatovat, stál u mě s tím nejnešťastnějším pohledem, který říkal:

„Ztratil se. Co já, chudák, budu teď dělat?“

„Hugo! Kde máš balónek? Přines!“

Tak smutný kukuč by rozplakal každého.

„Ty si ze mě děláš srandu – zahrabávat balónky! Lítej si tady teda sám.“ A už jsem chtěla odejít, když jsem dostala nápad: „Ne! Běž, vyhrab ty balónky a pěkně mi je přines!“

Nic.

„Slyšel jsi?! Mazej!“

Na důkaz toho, že to myslím vážně jsem se otočila, odešla do chalupy a pro jistotu za sebou zabouchla dveře. Sedla jsem si do křesla a zavřela oči, abych si užila chvíli klidu. Zlá předtucha mě ale po chvíli donutila vyjít z chalupy a dalekohledem vysledovat, jak daleko je můj malý společník. Opravdu byl na zahradě. Zde ale vyhrabával úplně všechno, jenom balonky ne. Žádná květinka jeho útok nepřezila, keře už taky ležely na zemi a já v hrůze, že mi snad vyhrabe i stromy, jsem ho raději zavolala k sobě.

„Na!“ Nasypala jsem plnou miskou granulí a doufala, že po vydatném jídle bude aspoň chvíli odpočívat. Chyba! Granule během pár vteřin zmizely a malý jezevčík se na mě díval tak hladově, že by mě ochránci zvířat okamžitě zavřeli za jeho týrání hladem.

„To snad ne! To ti, kamaráde, musí stačit!“

Na důkaz strašného hladu mi okamžitě začal konzumovat všechny květiny v květináčích. V klidu jsem je položila na skříň. Navzdory tomu, že se moc snažil, vyskočit na ni se mu nepovedlo.

„Už přestaň, nebo ti dám na zadek!“

S vyskakováním na skříň sice přestal, ale pro změnu se ji snažil podhrabat. To už bylo i na mě moc. Naložila jsem mu jich pár na zadek, vykázala ho do pelechu a zhasla. Celou noc jsem poslouchala, jestli něco nedemoluje. Byl klid. Hurá!

Moje radost ale trvala pouze do rána. Když jsem vstala a uviděla do poloviny úplně zničený a rozžvýkaný koberec, vzala jsem misky a zkonstatovala:

„Okamžitě jedeš domů! Už tě nechci!“

V té chvíli se stalo něco, co mi vyrazilo dech – Hugo sklopil uši, stáhl ocas, provinile se přišoural ke mně a začal mi opatrně olizovat ruku. Jeho pohled říkal:

„Promiň. Nezlob se.“

„Ne! Nevěřím ti! Konec! Jedeš domů! Vrátím tě. Já jsem si sem přijela odpočinout, nabrat síly a ne přijít o nervy a všechnen majetek. Konec!“

Na důkaz toho, že to myslím vážně, jsem pokračovala v balení jeho věcí.

Hugo mě chvíli sledoval, potom ale vyběhl ven, aby se vzápětí vrátil i s balónkem. Položil mi ho ke dveřím a utíkal pro druhý.

Zbytek dovolené jsme strávili ve vzájemném porozumění. Hodně jsme spolu běhali, teda já jezdila desítky kilometrů na kole a Hugo utíkal vedle mě, plavali jsme spolu v rybníce a bylo nám moc hezky.

Po návratu domů se mě přítelkyně zeptala: „Tak? Měla jsem pravdu?“

„Ne,“ oponovala jsem.

„Ale už se nemůžeš dočkat, až mi ho vrátíš, co?“

Hugo se tlačil na moje nohy a smutně čekal, co bude.

„Ani ne. Ráda bych si ho nechala. Poslouchá na slovo. Když chci, v klidu mě nechá vypít kafe, nebo přečíst knížku.“

„Jak jsi to, prosím tě, dokázala?“ Přítelkyně se na mě nevěřičně podívala.

„Objevila jsem bezva fintu,“ přiznala jsem se jí. „Stačí, když mu pohrozím, že ti ho vrátím.“

Věra Schmidová

Z našich akcí

Exkurze do pivovaru Buchták

Dne 20. 7. jsme navštívili Pivovar Buchták v Nemilanech, kde jsme měli možnost ochutnat jejich výborné pivo. 🍺 Moc děkujeme majiteli panu Buchtovi za výklad o výrobě a za skvělou akci! 🙌 Bylo to super! 🍻

Náhradní program za výstavu Korunovační klenoty

Naši návštěvu Vlastivědného muzea 27. 7. zkomplikoval porouchaný výtah, bez kterého se bohužel neobejdeme. 😞 Rozhodli jsme se pro náhradní program a prošli se tak společně po centru města a především po náměstí, kde jsme si prohlédli nádhernou květinovou výzdobu. 😊🌸 Poseděli jsme taky v kavárně a využili čas k popovídání si, což se taky počítá 😊

Otův koutek

Fejeton

Tak jako před starší generací stačilo vyslovit „Mnichov“ a měli jasno, stejně tak přede mnou stačí říct „srpen“ a nám naskočí noc z 20. na 21. srpna 1968 – vpád vojsk Varšavské smlouvy do Československa. Já si to pamatuju jako malý kluk, bylo mi 8 let, 2 měsíce a 13 dní. Ráno nás v Černovíře probudil hukot letadel a svist stíhaček. Z rádia se ozývalo hlášení o obsazování republiky. U mostu na Lazce stály dva sovětské tanky, ke kterým nám rodiče zakazovali chodit. Noviny ze srpna 68 mám samozřejmě ve své sbírce. Okupace vyvolala v národě nenávist ke všemu sovětskému. Protože vojensky nebylo možno zvítězit, nenávist se přelila do sportu. Porazit Rusáky – to se vždycky cenilo, stačí vzpomenout na Stockholm 69 a slavná hokejová vítězství 2:0 a 4:3. Od té doby jsme fandili všem, kdo proti Rusákům nastoupili. Občas je porazili v hokeji Švédové, ve volejbale třeba Kubánci. Ano, i Castrovi jsme fandili raději. V basketu je poráželi Američané a v cyklistickém Závodu míru jsme fandili Polákům i východním Němcům, hlavně ať nevyhrají Rusáci! Hotovou senzací bylo, když je porazil někdo výrazně slabší. Dodnes nelze zapomenout na hokejové Katovice76, kdy domácí Poláci, naprostí outsideři, se vzepjali k neskutečnému výkonu a porazili Rusáky 6:4! Seděli jsme tenkrát u televize a nevěřícně jsme zírali na to, co se na katovickém ledě dělo. Po šestém gólu Poláků vypukla naprostá euforie. Pro naše duše, pokořené srpnem 68, bylo nádherné sledovat ty odporné, nenáviděné dresy s nápisem CCCP, jak jim to nejde, jak jsou nervózní, klepou se, jak si neumějí na dva metry přihrát a po závěrečné siréně Rusáci utekli z ledu.

Nenávist se začala pomaličku zmírňovat po nástupu Michaila Gorbačova v roce 1985 a jeho perestrojce. Samozřejmě jsme jim stále nefandili, ale děsně nás štválo, že zatímco v SSSR byli rehabilitováni nevinně odsouzení lidé, v novinách se psalo svobodně, u nás pokračovala nenávistná propaganda a cenzurovaly se dokonce i projevy samotného Gorbačova. Nakonec přišel listopad 89 a všechno se zhroutilo. O dva roky později padl i Sovětský svaz. Okupační vojáci odešli, rozpadlo se i Československo. Blok proti Rusku zmizel. I hokejové zápasy jsou dnes brány jako boj proti silnému soupeři a nikoliv jako proti nepříteli. I když je to k neuvěření, dokonce i já fandím Rusovi. Alexandr Ovečkin je superstřelec v NHL a já jej vždycky ve výsledcích Washingtonu hledám, kolik zase vstřelil

branku a sleduji jeho vzestup v tabulce střelců NHL. Ať klidně překoná i Gretzkého.

Ale střípek zůstává. Srpen 68 nelze zapomenout. Odpustit těm obyčejným klukům, co sem byli nahnáni – možná, zapomenout ale nelze.

Výročí: 17. srpna 1887 se narodil Karel I. – poslední český král

Karel se narodil na dolnorakouském zámku Persenbeug. Jeho otec Otto sloužil v mnoha rakouských posádkách, proto se často stěhovali. V roce 1905 začal Karel podstupovat vojenský výcvik, poté začal studovat práva na Karlo-Ferdinandově univerzitě v Praze. Od roku 1908 pokračoval ve vojenské službě v Brandýse nad Labem. 21. října 1911 se oženil se Zitou Bourbon-Parmskou, které se poté 20. listopadu 1912 narodil prvorozený syn Otto. Celkem se jim narodilo 8 dětí.

Po sarajevském atentátu na Františka Ferdinanda d'Este se stal následníkem trůnu. Sám se zúčastnil bojů na frontě a poznal hrůzy války a utrpení vojáků. Po smrti Františka Josefa I. se 21. listopadu 1916 stal rakouským císařem. Několikrát se pokusil válku zastavit, ale jeho úsilí ztroskotalo na odmítavém postoji německého císaře Viléma.

16. října 1918 se ještě pokusil říši federalizovat, ale okolnosti již stály proti němu. 11. listopadu se vzdal účasti na státních záležitostech své země. 23. března 1919 odjel i s rodinou do Švýcarska. Odtud se v roce 1921, povzbuzován mnoha politiky i papežem, dvakrát pokusil o návrat do Maďarska jako uherský král. Po protestech okolních států ale ustoupil a byl přinucen odejít na ostrov Madeira. 1. dubna 1922 zde umírá ve věku 34 let na zápal plic. Pohřben je v místním kostele. Jeho srdce je uloženo v urně v Loretánské kapli v klášteře Muri ve švýcarském kantonu Aargau.

3. 11. 1949 začal proces jeho blahořečení, 3. 10. 2004 byl blahořečen Janem Pavlem II. v Římě... Jeho manželka Zita ho přežila o 67 let. Zemřela v noci ze 13. na 14. března 1989 ve Vídni. Je pohřbena v kapucínské hrobce Habsburků... Prvorozený syn Otto zemřel ve věku nedožitých 99 let v roce 2011.

Otakar Altman

Akce v Trendu

Cestovatelská přednáška o Indonésii

Kdy: 17. 8. 2021, 14:00 – 16:00

Kde: učebna Trendu vozíčkářů, Lužická 7

Zveme vás na jedinečnou přednášku pana Radka Lekeše o Indonésii. Pokud nám internet dovolí, spojíme se i se švagrem přednášejícího, který tam žije. **Bude to stát za to, přijďte!**

Přihlášky a další informace: Ludmila Macková email

volnocasovky@trendvozickaru.cz, tel.: 734 442 040.

Olomoucké léto se sociální rehabilitací (blok skupinových aktivit)

Kdy: středa-pátek 18. - 20. 8. 2021, 10 - 14h

Kde: různá místa v Olomouci, sraz každý den na Tržnici (plocha tržiště)

Zdroj: kudyznudy.cz

Venku a hlavně v autobusech se to hemží dětmi z příměstských táborů, tak proč si jeden takový „příměstský tábor“ neudělat i s Trendem? Tři srpnové dny za sebou na vás čeká program připravený službou sociální rehabilitace v naší krásné Olomouci. Je libo dozvědět se něco o památkách? Nebo byste chtěli objevit nepoznané? Přáli byste si strávit den na vzduchu mezi květinami? To vše splníme. Hlavními body našeho bloku skupinových aktivit budou: návštěva Pevnosti poznání (středa), vyjížďka turistickým vláčkem po centru a okolí (čtvrtek) a procházka v Rozáriu spojená s opékáním špekáčků (pátek). Přidáte se třeba alespoň na část programu?

Na akci jsou zváni pouze klienti sociální rehabilitace.

V případě zájmu je **nutné!** se předem nahlásit nejlépe **do čtvrtka 12. 8. do 12:00** na e-mailu soc.rehabilitace@trendvozickaru.cz nebo tel. 731 144 670. Bližší informace k přesným časům, místům srazu atd. tamtéž.

Výlet do Květné zahrady v Kroměříži

Sraz: 24. 8., 8:30, Billa Jeremiášova 1, Olomouc

Návrat: nejpozději do 16 hod.

Na minulý výlet do Květné zahrady byl velký zájem a řada z vás se do autobusu nedostala, organizujeme proto výlet znovu. Květná zahrada je bezbariérová a lektorka Ing. Hana Poková nám kromě Holandské zahrady s bylinkami ukáže i jiné části než jsme viděli minule. Určitě nebudete zklamáni!

Přihlášky a další informace: Ludmila Macková email
volnocasovky@trendvozickaru.cz, tel.: 734 442 040.

Zdroj obrázku: <https://www.kudyznudy.cz/vylety/za-pamatkami-unesco/kromeriz-mesto-historickych-pamatek-umeni-a-kultur> , <https://www.ceskatelevize.cz/porady/10361869257-narodni-klenoty/211563235200004-kromeriz-plynuti-casu/>

Táborák

Kdy: 31. 8. 2021, 14:00 – 17:00

Kde: zahrada Trendu vozíčkářů, Lužická 7

Léto opět zakončíme společným táborákem.
Přineste si s sebou něco na opečení.
Program ještě upřesníme.

Přihlášky a další informace: Ludmila Macková email
volnocasovky@trendvozickaru.cz, tel.: 734 442 040.

Výlet do zámku a přilehlého parku v Čechách pod Kosířem a do muzea kočárů

Sraz: 7. 9., přesně v 8:30, Billa Jeremiášova 1, Olomouc

Návrat: do 15:00

V 9:30 nás čeká prohlídka zámku s průvodcem. Prohlídky se budou moci účastnit kvůli technickým dispozicím pouze osoby na mechanickém vozíku nikoli elektrickém. Ale je možné počkat v kavárně, která je bezbariérová. Bude následovat rozchod po zámeckém parku se svačinou z vlastních zásob. Ve 12 hodin začne prohlídka Muzea kočárů, to je bezbariérové včetně WC.

Vstup pro osoby s průkazem ZTP, ZTP/P je do zámku 80 Kč, do muzea 80 Kč.

Přihlášky a další informace: Ludmila Macková email
volnocasovky@trendvozickaru.cz, tel.: 734 442 040.

Zdroj obrázku: <https://www.slevomat.cz/akce/1498648-vstupy-na-prohlidku-zamku-cechy-pod-kosirem#leave-lightbox>

Aktivity podporuje:

Vydává: Spolek Trend vozíčkářů Olomouc, Lužická 7, 779 00 Olomouc

Napsali pro vás: Přemysl D., Otakar A., Martina B., krysa a další
Distribuce a info s úsměvem: Milena B., Alena T. a Anna K.

Datum vydání: **9. 8. 2021**, Počet výtisků: +-60

tel: 734 478 665

email: drtil@trendvozickaru.cz, krysa@trendvozickaru.cz

Uzávěrka **dalšího** čísla je **3. září 2021**

Shrnutí:

- 17. 8. - Cestovatelská přednáška o Indonésii
- 18. 8. - Olomoucké léto se sociální rehabilitací
- 19. 8. - Olomoucké léto se sociální rehabilitací
- 20. 8. - Olomoucké léto se sociální rehabilitací
- 24. 8. - Výlet do Květné zahrady v Kroměříži
- 31. 8. - Táborák
- 07. 9. - Výlet do zámku, muzea kočárů a parku v Čechách pod Kosířem

Jinak jste si samozřejmě mohli všimnout, že proběhla odložená olympiáda, samozřejmě ve stínu pandemie a většina obyvatel Japonska z toho zrovna nadšená není. Že dopravní nehody se neustále dějí, ať už jde o vlaky, auta, motorky, letadla, lodě, protože... Proč vlastně? Že příroda je šílenější a nevyzpytatelná čím dál tím víc... Záplavy, tornáda, zemětřesení, požáry, sesuvy půdy, sucha, kobyly, žáby, meteorit... Že se blíží volby a bude to napínavé a nervy drásající jako týden před výplatou...

Svět se zbláznil a já jsem moc ráda, že jsem jen malá bílá myška, která se nosí v kapsičce košile, takže se mě to všechno vlastně vůbec netýká. Vás ale ano.

Bohuželva...

ZASUKOVANÉ TKANIČKY

PŘÍBĚH NEKONČÍ

PRAHA 2021 OLOMOUC 2021